

Sygn. akt II Ka 541/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak (spr.)
Sędziowie:	SSO Krystyna Święcicka SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 r.

sprawy **J. B. i T. W. (1)**

oskarżonych o przestępstwo z art. 177 §2 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 17 czerwca 2015 r. sygn. akt II K 1094/12

I. wyrok w odniesieniu do oskarżonego J. B. uchyla i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 kpk umarza postępowanie wobec śmierci tego oskarżonego; stwierdza, że koszty postępowania w części dotyczącej oskarżonego J. B. ponosi Skarb Państwa;

II. wyrok w odniesieniu do oskarżonego T. W. (1) zmienia w ten sposób, że:

- z przypisanego temu oskarżonemu opisu czynu eliminuje zapis „oraz z niesprawnym układem hamulcowym prowadzonego przez siebie pojazdu”;
- obniża orzeczoną wobec oskarżonego T. W. (1) karę pozbawienia wolności do 10 (dziesięć) miesięcy, zaś okres warunkowego zawieszenia wykonania tej kary obniża do 2 (dwa) lat;

III. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. W. w R. kwotę 1859,76 zł (w tym 347,76 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego J. B., wykonywaną przed Sądami w obu instancjach;

V. zasądza od oskarżonego T. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa 190 zł tytułem opłaty za obie instancje i 10 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 541/15

UZASADNIENIE

J. B. został oskarżony o to, że:

w dniu 11 czerwca 2012 roku w C., gm. B., woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) nie zachował należytej ostrożności i wszedł na jezdnię przed nadjeżdżającym samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez T. W. (1) przez co T. W. (1), wykonując manewr omińnięcia, na skutek przekroczenia dopuszczalnej prędkości oraz niesprawnego układu hamulcowego prowadzonego przez siebie pojazdu, potrącił pieszego M. P., który w wyniku potrącenia doznał obrażeń ośrodkowego układu nerwowego w postaci oderwania rdzenia przedłużonego od mostu, skutkujących jego śmiercią

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk,

i **T. W. (1)** został oskarżony o to, że:

w dniu 11 czerwca 2012 roku w C., gm. B., woj. (...) kierując samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że wykonując manewr mający na celu omińnięcie nieprawidłowo przekraczającego jezdnię pieszego J. B., na skutek przekroczenia dopuszczalnej prędkości oraz niesprawnego układu hamulcowego prowadzonego przez siebie pojazdu, potrącił pieszego M. P., który w wyniku potrącenia doznał obrażeń ośrodkowego układu nerwowego w postaci oderwania rdzenia przedłużonego od mostu, skutkujących jego śmiercią,

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 17 czerwca 2015r.:

I. oskarżonego J. B. uznał za winnego tego, że w dniu 11 czerwca 2012 roku w C. gm. B., woj. (...) umyślnie naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie zachowując szczególnej ostrożności wszedł na jezdnię przed nadjeżdżającym samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez T. W. (1) przez co T. W. (1) jadący pojazdem z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości, jadąc z prędkością co najmniej 76 km/h przy dozwolonej 50 km/h z niesprawnym układem hamulcowym na skutek nagłego wtargnięcia na jezdnię znajdującego się w stanie nietrzeźwości - 3,9 promila alkoholu etylowego we krwi i 4,2 promila alkoholu etylowego w moczu pieszego M. P. wykonując manewr omińnięcia J. B., potrącił pieszego M. P., który w wyniku tego potrącenia doznał obrażeń ośrodkowego układu nerwowego w postaci oderwania rdzenia przedłużonego od mostu, skutkujących jego śmiercią, czym wyczerpał dyspozycję czynu z art. 177 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 177 § 2 kk skazał oskarżonego na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 ust. 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił wobec oskarżonego J. B. na okres lat 4 tytułem próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk w związku z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu J. B. karę grzywny w ilości 70 stawek dziennych określając wielkość stawki na 10 zł każda stawka;

IV. oskarżonego T. W. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 11 czerwca 2012 roku w C., gm. B., woj. (...) kierując samochodem ciężarowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że wykonując manewr mający na celu omińnięcie nieprawidłowo przekraczającego

jezdnię pieszego J. B., na skutek przekroczenia dopuszczalnej prędkości jadąc z prędkością co najmniej 76 km/h przy dozwolonej 50 km/h oraz z niesprawnym układem hamulcowym prowadzonego przez siebie pojazdu, potrącił znajdującego się w stanie nietrzeźwości – 3,9 promila alkoholu etylowego we krwi i 4,2 promila alkoholu etylowego w moczu pieszego M. P., który nagle wtargnął na jezdnię w wyniku czego M. P. doznał obrażeń ośrodkowego układu nerwowego w postaci oderwania rdzenia przedłużonego od mostu, skutkujących jego śmiercią, czym wyczerpał dyspozycję czynu z art. 177 § 2 kk i za ten czyn na podstawie art. 177 § 2 kk skazał oskarżonego na karę 2 lat pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 ust. 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił wobec oskarżonego T. W. (1) na okres lat 4 tytułem próby;

VI. na podstawie art. 71 § 1 kk w związku z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu T. W. (1) karę grzywny w ilości 70 stawek dziennych określając wielkość stawki na 10 zł każda stawka;

VII. na podstawie art. 42 § 1 kk i art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego T. W. (1) środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku i na podstawie art. 43 § 3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów do Starostwa Powiatowego w G. w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku;

VIII. zasądził od oskarżonych J. B. i T. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 600 złotych tytułem opłat w kwocie po 370 złotych i części wydatków, w pozostałej części zwolnił obu oskarżonych od wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego J. B. i obrońcę oskarżonego T. W. (1).

Obrońca J. B. zaskarżył wyrok w całości na korzyść tego oskarżonego. Skarżący orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia:

- art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny dowodów w postaci opinii pisemnej i ustnej biegłego J. J., bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, przejawiające się w przyjęciu, iż zachowanie J. B. było bezpośrednią przyczyną wypadku, a jego prawidłowe zachowanie pozwoliłoby go uniknąć;

- art. 626 kpk poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca J. B. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Obrońca oskarżonego T. W. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania oraz błąd w ustaleniach faktycznych, które mogły mieć wpływ na jego treść, a w szczególności art. 4, 5 § 2, 7 i 410 kpk, poprzez nieobiektywną, dowolną i wzajemnie sprzeczną ocenę materiału dowodowego (szczególnie w zakresie rzekomej niesprawności układu hamulcowego) oraz nierozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść oskarżonego, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że oskarżony jest sprawcą przypisanego mu przestępstwa w sytuacji, gdy jednocześnie Sąd I instancji przyjął, że dwaj pozostali użytkownicy drogi, którzy brali udział w zdarzeniu (J. B. i M. P.) wtargnęli na tor ruchu samochodu kierowanego przez T. W. (1), co powinno wykluczać uznanie oskarżonego za sprawcę zdarzenia, a nadto (przy założeniu winy T. W.) rażąco niewspółmierność kary w związku z orzeczeniem najsurowszego rodzaju kary oraz zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego, którego ewentualne przyczynienie się do wypadku jest minimalne, a mimo to najsurowiej ocenione.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca T. W. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie T. W. (1) od dokonania zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, w przypadku uznania winy oskarżonego zaś o nadzwyczajne złagodzenie wymierzonej kary zasadniczej i wyeliminowanie środka karnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazania wymaga, iż Sąd Odwoławczy nie odnosił się do zarzutów podnoszonych przez obrońcę oskarżonego T. W. (1) w jego apelacji, gdyż nie złożył on wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku przez sąd odwoławczy, na co pozwala art. 457 § 2 kpk w zw. z art. 423 § 1a kpk, odnosząc się jedynie do zaskarżonego wyroku w części w której został on uchylony przez Sąd Okręgowy w Siedlcach.

Jak wynika z odpisu skróconego aktu zgonu wydanego przez Urząd Stanu Cywilnego w L. nr (...) ((...)) J. B. zmarł w dniu 30 listopada 2015r. W związku z tym zachodzi ujemna przesłanka procesowa określona w art. 439 § 1 pkt 9 kpk, która nakazuje umorzenie postępowania w sprawie. Dlatego też Sąd Okręgowy uchylił wyrok w zaskarżonej części i postępowanie w tym zakresie umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 kpk.

Sąd Okręgowy na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 i 4 w zw. z § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z póź. zm.) orzekł o kosztach reprezentowania oskarżonego J. B. przez obrońcę z urzędu w postępowaniu przed Sądami obu instancji.

Mając powyższe na uwadze należało orzec, jak w wyroku.